

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: S. Papuha
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

D E C I Z I E

26 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi, Iuliana Oprea,
Galina Stratulat, Ion Druță

examinînd recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Moriocons”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Moriocons” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, prin care a fost casată hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 iulie 2014 și emisă o hotărîre nouă,

c o n s t a t ă

La 20 iunie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Moriocons” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni privind anularea deciziei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada 07 februarie 2013 – 28 februarie 2013 de către IFS Nisporeni la SRL „Moriocons” a fost efectuat un control fiscal la fața locului prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării și achitării decontărilor cu bugetul a TVA, în rezultatul căruia a fost întocmit actul de control cu nr. 512925 din 28 februarie 2013. Conform rezultatelor controlului expuse în actul de control menționat s-a constatat nerespectarea normelor fiscale, art. 8 alin. (2) lit. f) , lit. c) Titlul I Cod Fiscal și a Regulamentului-cadru privind principiile generale de instituire și

funcționare a posturilor fiscale, aprobat prin ordinul IFPS nr. 295 din 26 aprilie 2011.

SRL „Moriocons” nu este de acord cu decizia nr. 194-C din 20 martie 2013 a IFS Nisporeni și decizia nr. 312-C din 15 mai 2013 emisă pe marginea contestației, considerându-le neîntemeiate, emise cu încălcarea prevederilor a legislației în vigoare RM, deoarece circumstanțele cauzei de încălcare a legislației în vigoare RM, indicate în decizia 194-C din 20 martie 2013, nu corespund realității.

Nu au fost prezentate dovezile care ar confirma vinovăția SRL „Moriocons” în neexecutarea obligațiilor, prevăzute de Cod Fiscal art. 8 alin. (2) lit. f) , lit. c) Titlul I și a Regulamentului-cadru privind principiile generale de instituire și funcționare a posturilor fiscale aprobat prin ordinul IFPS nr. 295 din 26 aprilie 2011.

Conform prevederilor art. 11 alin. (1) al Codului Fiscal și art. 58 al Constituției RM, apărarea drepturilor și intereselor contribuabilului se face pe cale judiciară. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului.

Potrivit prevederilor art. 233, alin. (1) al Codului Fiscal, tragerea la răspundere pentru încălcare fiscală se face în temeiul legislației fiscale în vigoare în timpul săvârșirii încălcării.

Astfel, consideră că nu există temeiuri de aplicare a sancțiunilor fiscale, motiv pentru care solicită anularea deciziei IFS Nisporeni nr. 194-C din 20 martie 2013 și anularea deciziei nr. 312-C emisă pe marginea contestației.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 iulie 2014, a fost admisă cererea de chemare în judecată a SRL „Moriocons”, a fost anulată decizia IFS Nisporeni nr. 194-C din 20 martie 2013 și decizia IFPS nr. 312-C din 15 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, a fost admis apelul declarat de IFS Nisporeni, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 29 iulie 2014 fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 10 aprilie 2015, SRL „Moriocons” prin intermediul avocatului Burlacu Marcel (mandat nr. 0211285) a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 21 mai 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Nisporeni a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 iunie 2015, recursul declarat a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC prezentul recurs se examinează fără prezența părților.

Examinînd argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și referința prezentată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul este întemeiat, care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, *„Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărîrea primei instanțe”*.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În conformitate cu art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, *„Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii”*.

Din materialele cauzei rezultă că, în perioada 07 februarie 2013 – 28 februarie 2013 de către IFS Nisporeni la SRL „Moriocons” a fost efectuat un control fiscal la fața locului prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării și achitării decontărilor cu bugetul a TVA, în rezultatul căruia a fost întocmit actul de control cu nr. 512925 din 28 februarie 2013.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat r. Nisporeni nr. 194-C din 20 martie 2013, în temeiul art. 260 alin. (3) Cod Fiscal, SRL „Moriocons” a fost sancționat cu amendă în mărime de 2 000 lei (1 000 lei pentru fiecare caz), iar în temeiul art. 253 alin. (1) Cod Fiscal - 80 000 lei (10 000 lei pentru fiecare caz).

Conform art. 260 alin. (3) Cod Fiscal, *„Prezentarea dării de seamă fiscale care conține informație neautentică se sancționează cu o amendă în mărime de 1000 lei pentru fiecare dare de seamă fiscală prezentată care conține informație neautentică, dar nu mai mult de 7000 lei pentru toate dările de seamă fiscale prezentate care conțin informații neautentice”*.

Conform art. 253 alin. (1) Cod Fiscal, *„Împiedicarea controlului fiscal prin neasigurarea accesului în încăperile de producție, în depozite, în locurile de păstrare a bunurilor, în spațiile comerciale și în spațiile cu o altă destinație, prin neprezentarea de explicații, date, informații și documente, necesare organului fiscal, asupra problemelor care apar în timpul controlului, prin alte acțiuni sau inacțiune se sancționează cu amendă de 10 000 de lei”*.

Studiind actul de control fiscal nr. 512925 din 28 februarie 2013 (f.d. 6-8), Colegiul constata că însăși organul a menționat că există o discordanță între dările de seamă prezentate Inspectoratului fiscal și dările de seamă privind activitatea postului fiscal. Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că SRL „Moriocons” a comunicat Inspectoratului Fiscal despre tranzacțiile efectuate. Prin urmare,

acțiunile reclamantului nu pot fi calificate ca prezentare de informație neautentică.

Conform art. 11 alin. (1) Cod Fiscal, „Apărarea drepturilor și intereselor contribuabilului se face pe cale judiciară sau pe alte căi prevăzute de prezentul cod și de alte acte ale legislației. Toate îndoielile apărute la aplicarea legislației fiscale se vor interpreta în favoarea contribuabilului”.

Conform art. 8 alin. (2) lit. f) Cod Fiscal, contribuabilul este obligat în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de evidență contabilă.

La caz, Colegiul constată că acțiunile SRL „Moriocons” nu se încadrează în prevederile art. 253 al Codului Fiscal, or informația respectivă a fost prezentată organului fiscal.

Mai mult decât atât, se evidențiază că potrivit respectivului art. 253 alin. (1) Cod Fiscal, doar împiedicarea controlului fiscal constituie o certă încălcare fiscală ce atrage aplicarea amenzii, însă la cazul prezentei spețe, prin decizia Inspectoratului Fiscal de Stat r. Nisporeni nr. 194-C din 20 martie 2013, contribuabilul SRL „Moriocons” a fost sancționat pentru o pretinsă prezentare de informații neautentice și pentru neprezentarea informației și documentelor privind tranzacțiile efectuate.

Mai mult, conform art. 102 alin. (6) Cod Fiscal, „subiectul impozabil are dreptul la trecerea în cont a T.V.A. achitate sau care urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate dacă dispune de factura fiscală la valorile materiale, serviciile procurate pe care a fost achitată ori urmează a fi achitată T.V.A., sau de documentul, eliberat de autoritățile vamale, care confirmă achitarea T.V.A. la mărfurile importate, de documentul care confirmă achitarea TVA pentru serviciile importate”.

Astfel, decizia contestată nu demonstrează scopul de organizare a executării în concret a normei legale prevăzute la art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, care prevede expres că actul administrativ reprezintă o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii.

În conformitate cu art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, „Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii”.

În asemenea circumstanțe, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel privind netemeinicia pretențiilor înaintate de SRL „Moriocons” este incorectă. Prin urmare, decizia instanței de apel este ilegală, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și urmează a fi casată. Totodată, hotărîrea primei

instanțe fiind legală și întemeiată, urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Moriocons”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 și se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 29 iulie 2014, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Moriocons” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și Inspectoratului Fiscal de Stat r. Nisporeni privind anularea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Ion Druță